

Чувирін Дмитро Едуардович –
науковий співробітник Міжвідомчого НДЦ з
проблем боротьби з організованою
злочинністю при РНБО України

Прояви корупційної діяльності в системі наркобізнесу

У статті розглянуто проблемні питання, пов'язані зі злиттям корумпованих працівників правоохоронних органів з наркобізнесом в Україні. Наголошено на проявах наркокорупції як на одному з чинників забезпечення системи “життєдіяльності” організованого незаконного наркообігу.

Загальносвітова тенденція поширення кримінального наркообігу, на жаль, не обминула й Україну. Наркотична експансія – як внутрішня так і зовнішня – цілеспрямовано робить свою справу, розширюючи коло проблем, що охопили нашу державу. Серед них відмічається стійке щорічне зростання кількості осіб, які допускають немедичне вживання наркотичних речовин (на 23 – 26 тис.), з них питома вага з уперше встановленим діагнозом “наркоманія” складає 46 %. Не менш небезпечними є також і наслідки незаконного вживання наркозасобів – лише за 9 місяців поточного року від передозувань та хвороб, пов'язаних з наркоманіями, померло 940 осіб [1].

Українське суспільство потребує кваліфікованих відповідей на питання, що стосуються мінімізації проблеми кримінальної наркотизації, зниження рівня поширення наркоманії серед різних соціально-вікових прошарків населення, у першу чергу, неповнолітніх і молоді, ефективності діяльності антинаркотичних підрозділів правоохоронних органів, судової гілки влади.

Питання запобігання злочинності у сфері незаконного наркообігу повинні мати здебільшого практичну спрямованість, але є надто складними, щоб отримати на них прості та однозначні відповіді. Злочинна діяльність у сфері незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів – наркобізнесу є складною, почасти структурованою, відрізняється вчиненням наркотичних злочинів з кваліфікуючими та особливо кваліфікуючими ознаками, що проявляє себе у діяльності груп осіб за попередньою змовою, організованих груп і злочинних організацій стосовно наркозасобів у великих і особливо великих розмірах з міжнародними і транснаціональними зв'язками.

Проблема кримінального наркотизму – незаконних дій з наркозасобами і сукупністю злочинів, пов'язаних з ними, виникла під впливом багатьох взаємопов'язаних детермінант, що мають різну природу походження і різними шляхами впливають на духовний світ та психіку людини, соціальні інститути, забезпечення безпеки громадянина і суспільства загалом. Тому розвиток цивілізації тягнув за собою неодмінний розвиток можливостей використання наркозасобів з багатьох відомих причин, а наслідки цього викликали розвиток соціально-правових інститутів регламентації і контролю за їх обігом.

Перша спроба світової спільноти поставити під контроль зародки міжнародного наркобізнесу відбулася ще на початку минулого століття. У 1909 році представники 13 країн – Австро-Угорщини, Великобританії, Німеччини, Італії, Ірану, Китаю, Нідерландів, США, Росії, Португалії, Сіаму (Таїланду), Франції, Японії дійшли висновку щодо необхідності законодавчої регламентації виробництва

опіатів та інших наркотиків медичного призначення, ліквідації опієкуріння та нелегального перевезення опію-сирцю з Китаю морським шляхом. Цих домовленостей було досягнуто завдяки першій міжнародній конференції з питань боротьби з наркоманією в Шанхаї [2, с. 23].

З моменту підписання Шанхайської угоди минуло більше століття. За цей час людство випробувало чимало “рецептів” подолання нелегального наркообігу – від спроб лібералізації законодавства та легалізації “легких” наркотиків (як це відбувалось в Голландії) до повної заборони та введення жорстких санкцій репресивного характеру (наприклад, Китай, Іран та ін.). Але можливості транснаціонального наркобізнесу, його надзвичайно висока прибутковість завжди стимулювала наркоділків на пошук ефективних способів адаптації до юридичних заборон і кримінальних переслідувань. Глобальні мережі міжнародного наркобізнесу, структуровані в глобальні ринки грошей, товарів та послуг, в свою чергу, спонукають світову спільноту до вироблення більш дієвих механізмів протидії з урахуванням специфіки розвитку цього різновиду організованої злочинності, один з основних чинників якого складає наркокорупція.

Наркоділки використовують весь арсенал заходів по збереженню та відновленню кримінального бізнесу, застосовуючи спочатку переважно несилові методи впливу, такі як корупція. Надприбутки від наркобізнесу дозволяють використовувати кошти для просування “своїх людей” до владних структур, а також залучати до злочинної діяльності представників правоохоронних органів. Процес набуває ознак організованого, системного характеру, що відбувається на фоні високої корупційної складової усього державного механізму управління, у тому числі правоохоронної системи.

Усвідомлюючи розмах наркоекспансії та передбачаючи руйнівні наслідки наркотизації суспільства, влада розвинутих країн створила відповідний орган, об’єднуючий та координуючий боротьбу з наркотиками в країні та за її межами.

Найбільш потужною структурою, що веде боротьбу з наркотиками, є Управління з протидії наркотикам (Drug Enforcement Administration) при Міністерстві Юстиції США, створене у 1973 році. Головними чинниками, що спонукали владу країни на створення окремого органу по боротьбі з наркотиками, який не входив до силового блоку, були наступні:

- надвисокі прибутки Медельїнського та Калійського наркокартелів, що дозволяли їм використовувати для підкупу посадових осіб усіх рівнів, як державної влади, так і правоохоронних структур, кошти недосяжні іншим галузям злочинного бізнесу з причини рентабельності – як наслідок, наркокорупція стала головною “бідю” державного механізму США у 70-их роках минулого століття;

- головний внутрішній позитивний аспект функціонування правоохоронних структур США – корпоративність, піклування про незаплямованість репутації та честь мундиру почали відігравати негативну роль. Співробітники причетні до наркокорупції, здебільшого, не віддавались до суду, а звільнялись з правоохоронних органів, що слугувало поганим прикладом іншим співробітникам, які схилились до корупційних дій, переконаним, що з ними вчинять аналогічним чином;

- проведений аналіз нелегального ринку кокаїну, основного наркотика у незаконному наркообігу в США, показав, що наркоторгівля глибоко інтегрована до міжнародних ринків грошей. Центри виробництва коки – Чапаре чи Альто Бене у Болівії, або Альто Хуоллагава у Перу, пов’язані із лабораторіями з виробництва кокаїну та центрами управління в Колумбії, які до 1995 року були філіалами штаб-квартир Медельїнського та Калійського картелів, що, в свою чергу, пов’язані з фінансовими центрами на Майамі, Панамі, Кайманових островах та Люксембурзі. Транспортування наркотиків до мегаполісів США та Західної Європи здійснювалось

за допомогою нелегальних мереж перевезення кокаїну у Мексиці (Тамауліпас, Тіхуана).

Тому створення DEA – органу здатного протистояти наркоекспансії на теренах США та за межами країни, було першим дієвим кроком у боротьбі з міжнародним наркобізнесом. Сьогодні DEA – потужна структура з представництвами у багатьох країнах світу, з майже 10-тисячним штатом співробітників (з них близько 6,5 тис. – спеціальні агенти) та річним бюджетом у 35 млрд. дол. США. Основні напрями діяльності відомства – боротьба з наркокорупцією, інформаційна аналітика, моніторинг фінансових потоків, слідкування за транспортними комунікаціями, примушення країн-виробників до знищення плантацій наркомістких культур та заміни альтернативними (іншими сільгоспкультурами) і т. ін.

Боротьба з незаконною наркоторгівлею в Україні лишається одним з пріоритетних національних завдань, хоча відсутність достатніх фінансових ресурсів суттєво ускладнює зусилля влади у цьому напрямі. Координація роботи правоохоронних органів, відповідальних за боротьбу з незаконним наркообігом, дещо покращилась згідно з офіційними показниками МВС, СБУ, Держприкордонслужби, Держмитслужби України, але все ще залишається проблемною у зв'язку з наявністю стримуючих факторів регулюючого і юридичного характеру.

Україна являє собою значний транзитний коридор для наркотиків, що виробляються на Сході, а також у Центральній та Південно-Західній Азії (Афганістан) і їх транзитних перевезень через Росію, Кавказ і Туреччину до Західної Європи. Деякі шляхи нелегальних перевезень наркотиків, що пролягають через Україну, починаються в Латинській Америці та Африці. Внутрішній ринок України все більше зазнає впливу наркотиків, що перевозяться як з Азії, так із Центральної та Східної Європи (Польща, Румунія, країни Балтії). Наявність багаточисельних портів на Чорному та Азовському морях, маршрутів нелегального перевезення наркотиків річковим транспортом, погано охоронюваних ділянок державного кордону, при недостатньому фінансуванні та поганому оснащенні прикордонних і митних служб, перетворюють країну на регіон уражений контрабандою наркотиків, особливо на північно-східному кордоні з іншими колишніми радянськими республіками. Масштаби немедичного вживання наркотичних речовин у середині країни постійно зростають, збільшуючи щорічно кількість споживачів наркотиків [3].

За даними Служби безпеки України, у листопаді 2005 року співробітниками Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю спільно зі Службою зовнішньої розвідки України, Федеральною поліцією Аргентини, спецслужбами та правоохоронними органами США, Уругваю, Португалії, Росії ліквідовано міжнародний канал контрабанди кокаїну з країн Латинської Америки. В результаті проведеної операції, при спробі контрабандного ввезення в Україну через аеропорт “Бориспіль” 2 кг кокаїну затримано 3-х зловмисників. Наслідком вдало проведеної міжнародної операції було затримання аргентинськими правоохоронцями 5-х громадян Колумбії, у яких вилучено понад 7 кг кокаїну.

У травні 2006 року співробітниками ГУ БКОЗ СБУ спільно з Агентством по боротьбі з наркотиками (DEA) США у Києві було затримано 3-х громадян – Пакистану, Таджикистану та України, у яких вилучено 0,5 кг героїну. Контрабандний героїн був ввезений в Україну з Росії.

У вересні 2006 року у результаті спільної з Київською регіональною митницею операції, в одному з поштових відправлень з Аргентини до України було виявлено майже 1 кг кокаїну, прихованого у кінському сідлі. Порушено кримінальну справу за ч. 3 ст. 305 КК України стосовно 4-х осіб – відправника наркотику, його отримувача, організатора каналу та його спільника.

На початку грудня 2006 року внаслідок проведення спільної операції з Федеральним Кримінальним Відомством (ВКА) Німеччини, Агентством по боротьбі з наркотиками (DEA) США та правоохоронними органами Туреччини, при спробі контрабандного ввезення в Україну з Ірану, транзитом через територію Росії, 46 кг героїну, співробітниками УСБУ в Донецькій області затримано громадянина Туреччини, який перевозив наркотики у спеціально обладнаній схованці в даху кабіни вантажівки [4].

На жаль, негативна тенденція зростання контрабандних надходжень наркотиків в Україну спостерігається й протягом 2007 року.

У лютому 2007 року співробітники СБУ спільно з правоохоронцями Німеччини, США та Туреччини ліквідували канал транзитного перевезення героїну територією України до країн ЄС. Внаслідок операції було вилучено 125 кг важкого наркотику, приблизна вартість якого, за роздрібними “чорними” цінами Європи складає більше 12 млн. євро [5].

29 квітня 2007 року в Києві співробітники СБУ вилучили у громадянина Туреччини 114 кг героїну, приблизна вартість якого складає 9 млн. євро [6].

Найбільш резонансним стало затримання у липні 2007 року у Іллічівському порту громадянина Туреччини, який намагався ввезти в Україну 325 пакетів героїну, загальною вагою 162,5 кг. Героїн планувалося транзитом перевезти на захід. Наприкінці липня співробітники СБ України і Державної митної служби затримали громадянина Туреччини у порту м. Іллічівська. У затриманого було вилучено більше 100 кг героїну.

За даними Держмитслужби України тільки за 8 місяців 2007 року було виявлено 540 фактів незаконного перевезення наркотиків, психотропних речовин та прекурсорів [7].

За офіційним повідомленням Служби безпеки України, протягом 2007 року співробітниками служби було ліквідовано 25 каналів контрабандного перевезення наркотичних речовин, виявлено 120 фактів контрабанди наркотиків, припинено діяльність 15 організованих наркоугруповань. Крім того, за матеріалами оперативно-розшукової діяльності спецпідрозділами СБУ з незаконного наркообігу було вилучено 4 655,5 кг наркотичних речовин, з них – 412,3 кг героїну [8].

Цей перелік можна продовжувати і далі, що доводить одну істину – проблема героїнового і кокаїнового наркобізнесу, яка ще донедавна для нашої країни була малозначимою, швидко набирає обертів та незабаром, якщо їй ефективно не протистояти, спричинить хвилю важких форм наркозалежності – екзотичних для України.

У свою чергу, світове “лідерство” Афганістану у виробництві опію призвело до зростання транзитних перевезень наркотику до країн Європи територією Туреччини. А сама країна вже давно відома як світова “героїнова лабораторія”, оскільки афганський опій, що потрапляє сюди через територію Ірану, переробляється в її нарколабораторіях у героїн у кількостях достатніх для задоволення більшої частини попиту країн Шенгенської зони. З Туреччини героїн транспортується так званим північним Балканським шляхом через територію Румунії, Угорщини, Словаччини, України, Польщі до Чехії, де міжнародні мафіозні структури фасують його в пакунки вагою від 5 до 30 кг, а потім реекспортують автотранспортом та залізничними шляхами до Скандинавських країн, Німеччини, Австрії і Швейцарії [9, с. 29, 164].

Надзвичайна прибутковість наркобізнесу та спокуса отримати хоча б частину наркогрошей, створює сприятливі умови для розвитку корупції у правоохоронних органах. Корупція як форма соціальної патології, пов’язана із фактами патронату та співробітництва з наркоділками, що у свою чергу, призводить до зростання латентності незаконного наркообігу.

Світовий досвід свідчить, що наркокорупція, у більшості випадків, не обмежується втягуванням у цю діяльність окремих представників органів влади, а має тенденцію до безпосереднього проникнення криміналітету у владні структури, формування сталих зв'язків між злочинними угрупованнями та державним апаратом. Саме наркокорупція становить чи не найбільшу загрозу з точки зору формування таких зв'язків.

За підрахунками західних вчених, для того щоб підірвати економічні основи наркобізнесу, необхідно вилучити з незаконного наркообігу 75 % [10] його пропозицій, тоді як на сьогодні вилучається у кращому випадку від 15 до 30 %. Для нашої країни цей показник значно менший. З огляду на пропорцію між вилученням наркотичних речовин та їх вживанням, можна дійти висновку, що війна держави з незаконним наркообігом та наркокорупцією поки що програється державою.

За такої пропорції наркобізнес не тільки залишається рентабельним, а ще й витрачає 40 % свого доходу з корупційною метою. За оцінками експертів СБУ, злочинні структури щорічно отримують близько 500 млн. дол. США на наркоринку України. Таким чином, “корупційний потенціал” наркобізнесу в країні складає приблизно 200 млн. дол. США на рік. За таких умов корупція, пов'язана з незаконним наркообігом, становить загрозу національній безпеці України [11, с. 30].

До змісту наркокорупції входять не лише підкуп представників влади, але й інші незаконні дії, пов'язані з підтримкою і розвитком наркобізнесу. Наприклад, у мережі “роздрібно” торгівлі героїном співробітники правоохоронних структур здійснюють “кришування” вуличної торгівлі за відповідну винагороду. Представники правоохоронних органів досить часто самі долучаються до цього бізнесу, збуваючи конфіскований раніше героїн з відмітками “речові докази”, те саме стосується і макової соломи.

Корумповані працівники слідчих підрозділів правоохоронних органів та суду нерідко здійснюють перекваліфікацію злочинів за відповідними частинами і статтями Кримінального кодексу у справах про незаконний наркообіг з метою створення умов для уникнення покарання або призначення більш м'якого покарання за скоєний наркозлочин. Або займаються фальсифікацією та знищенням фактів, які доводять причетність осіб до наркобізнесу. Отримання хабарів за знищення протоколів про виїмку наркотичних речовин стає розповсюдженим явищем, внаслідок чого правоохоронцю залишаються і гроші, і наркотики. Крім того, факти злочинних дій з наркотиками іноді не реєструються.

Одним з найбільш узагальнених прикладів вищезазначеної злочинної діяльності може слугувати наступне: два офіцери міліції одного з обласних центрів на чолі з начальником підрозділу БНОН, зловживаючи службовим становищем, налагодили та протягом декількох років підтримували зв'язок з етнічним наркоугрупованням вихідців з Кавказу, яке займалося придбанням, переробкою та реалізацією макової соломи та опію екстракційного. Працівники міліції “кришували” діяльність угруповання, інформували його лідерів про наявність у органів МВС матеріалів на наркоділків, “прикривали” місця реалізації наркотиків від можливого контролю з боку інших правоохоронних служб, вживали заходів щодо припинення кримінальних справ відносно учасників наркоугруповання. За свої “послуги” працівники міліції отримували до 10 % нелегальних доходів ОЗГ [12, с. 260].

Все частіше трапляються випадки, коли правоохоронці зраджують інтересам держави в ім'я особистого збагачення.

Так, у липні 2007 року Керченським міським судом були засуджені до різних термінів позбавлення волі члени наркоугруповання, які здійснювали торгівлю наркотичними речовинами. Двоє оперуповноважених відділу БНОН та дільничний інспектор міліції Ленінського райвідділу МВС були визнані винними у зберіганні та

збуті наркотиків (ст. 307, 311 КК України). Як з'ясувалося у ході слідства, правоохоронці шляхом погроз і шантажу примушували місцевого наркоторгівця (до речі, раніш судимого за крадіжки) збувати наркотики, гарантуючи йому недоторканність. Суд підтвердив обвинувачення працівників міліції у зловживанні службовим становищем, незаконних затриманнях, а також у вимаганні і отриманні хабарів за непритягнення до кримінальної відповідальності винних у причетності до незаконного обігу наркотичних речовин. Було також доведено 8 епізодів торгівлі наркотиками на загальну суму понад 50 тис. дол. США [13].

Наявні випадки входження співробітників правоохоронних структур у кримінальні клани із забезпеченням собі права на здійснення окремих видів фінансово-економічної діяльності. При цьому відбувається цілеспрямоване залучення співробітників силових відомств до реалізації протиправних схем комерційної діяльності.

Деякі працівники міліції не лише сприяють вчиненню протиправних діянь, а й самі беруть участь у діяльності організованих злочинних угруповань.

Прикладом такої діяльності можуть слугувати злочинні дії дільничного інспектора Сарненського райвідділу УМВС Рівненської області капітана міліції Соломки, який за завданням спільників реалізовував наркотики і був затриманий співробітниками СБУ на місці злочину при спробі продажу 0,5 кг героїну.

Найбільш показовим, на нашу думку, став факт затримання у березні 2007 року співробітниками СБУ, прокуратури Криму та Управління по боротьбі з організованою злочинністю, 7-х працівників міліції за підозрою у контрабанді наркотиків. Затримані підозрюються у створенні злочинного угруповання на чолі з начальником відділу боротьби з НОН Керченського міського управління міліції. Підозрюваним інкримінується зберігання, збут та контрабанда особливо небезпечних наркотичних речовин з України до Росії через митний пост “Керч”.

Затриманим пред'явлено обвинувачення за чотирма статтями Кримінального кодексу України, а саме: за ч. 3 ст. 364 (зловживання службовим становищем), за ч. 3 ст. 305 (контрабанда наркотиків), за ч. 3 ст. 307 (незаконне придбання, зберігання та збут наркотичних речовин) та за ч. 3 ст. 311 (незаконне придбання, зберігання та збут прекурсорів) [14].

Досить часто співробітники правоохоронних органів випускають вилучені наркотики у повторний обіг – перепродають наркоманам або наркоділерам наркотичні речовини, вилучені в процесі проведення оперативно-розшукових заходів. *Так, у м. Вознесенську Миколаївської області начальник відділу БНОН під приводом проведення криміналістичної експертизи, вилучив із камери зберігання міськвідділу 20 кг макової соломки, яку реалізував серед своїх кримінальних спільників [12, с. 264 – 266].*

Що підштовхує людей, яких держава наділила владними повноваженнями та делегувала захищати інтереси суспільства до зради цих інтересів? Чому наркокорупція розвивається тоді, коли вона має місце серед керівництва спеціалізованих структур, які повинні стояти на заваді проявам наркобізнесу? І чим можна пояснити той прикрий факт, коли, наприклад, угорська поліція затримує на україно-угорському кордоні зловмисника за спробу ввезення 65 кг героїну на територію Угорщини, який “пройшов” при цьому українських прикордонників і митників [15]. Не виявити вантаж важкого наркотику можна хіба що “із закритими” очима.

У багатьох випадках прояви наркокорупції пояснюються низьким рівнем матеріального забезпечення працівників правоохоронних структур, тоді як безпосередня або опосередкована участь у незаконному наркообігу обіцяє прибуток у десятки і сотні разів більший, ніж місячне грошове утримання співробітника міліції. Такому явищу можна дати назву “вимушеної корупції”, коли держава, не

забезпечивши працівників правопорядку достатньою зарплатнею, підштовхує їх до порушення закону з метою досягнення матеріального статку. Однак, навіть висока зарплата не завжди може слугувати тим превентивним механізмом для співробітників правоохоронних структур із викривленою правосвідомістю. Інакше кажучи, як би держава не підвищувала матеріальне забезпечення правоохоронців, наркобізнес буде пропонувати більше доти, доки цей вид протиправної діяльності залишатиметься рентабельним.

Підсумовуючи вищевикладене можна дійти висновку про те, що наркокорупція – як чинник життєзабезпечення наркобізнесу на всіх етапах здійснення його злочинної діяльності – набуває системного характеру. Саме тому дії держави повинні бути спрямовані на руйнацію економічного підґрунтя наркобізнесу.

У свою чергу, один із шляхів підриву економічної основи наркомафії російський вчений Б.Ф. Калачов вбачає у наступному: – доходи від продажу вилучених у наркобізнесменів матеріальних цінностей, або хоча б їх частка, повинні передаватися правоохоронним структурам та громадським організаціям, які ведуть боротьбу з наркобізнесом. Підрозділи БНОН будуть замотивованими, що суттєво підвищить результативність їх роботи, адже ловити наркоторгівців буде економічно вигідним.

Ідея боротьби з наркобізнесом за кошти самих наркоторгівців не нова. По такому шляху пішли у Великобританії, Франції, ФРН. Ця схема працює у США: доходи поліції від конфіскацій подекуди перевищують бюджетні затрати на DEA. А Єгипетська поліція таким чином щорічно заробляє 1,4 млрд. дол. США [10].

Необхідно запровадити кримінологічно-превентивну формулу: “Ведучи боротьбу з наркоторгівлею, слід одночасно рішуче викоринювати корупцію”. При цьому подолання наркокорупції, поряд з організаційними та економічними засобами, потребує використання правових механізмів зниження корупційного потенціалу. В якості такого механізму пропонуємо удосконалення Кримінального кодексу України у частині введення самостійної норми права, якою необхідно передбачити кримінальну відповідальність за корупційні діяння у сфері наркобізнесу, зважаючи на його підвищену суспільну небезпеку і згубний наркогенний потенціал. В якості самостійного покарання за сприяння цьому виду злочинної діяльності необхідно передбачити конфіскацію майна і незаконно здобутих коштів наркокорупціонера, а за повторне вчинення таких дій, або за попередньою змовою групи осіб, або організованої групи – позбавлення волі з відповідним терміном.

Натомість на сьогодні у чинній редакції Закону України “Про боротьбу з корупцією” доведене корупційне діяння державного службовця або правоохоронця тягне за собою лише адміністративну відповідальність та заборону займати посади в державних органах протягом трьох років з дня їх звільнення, що уможливорює цій категорії осіб уникати заслуженої кримінальної відповідальності і відверто шкодить організації протидії незаконному наркобізнесу [16].

Список використаних джерел

1. *Інформаційно-аналітичні матеріали про стан протидії наркобізнесу і наркоманії в Україні та заходи органів внутрішніх справ щодо боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів за 9 місяців 2007 року:* МВС України, ДБНОН. – К., 2007. – 13 с.
2. *Гиленсен В.М.* Система федеральных полицейских органов США, осуществляющих борьбу с наркомагией: Учебное пособие. – М.: ВНИИ МВД СССР, 1983. – 72 с.
3. *Выдержки из Доклада о международной стратегии борьбы с наркотиками 2005 года:* Гос. деп. США, Бюро по междунар. вопр. б-бы с наркот. и правоприм. – Вашингтон,

2005. – Т. 1. Контроль оборота наркотиков и химических веществ: <<http://usinfo.state.gov/russian/Archive/2005/Mar/28-678729.html>>.
4. *Прес-центр* СБ України. – 25 січня 2007 р.: <http://www.ssu.gov.ua/sbu/control/uk/publish/article?atr_id=57610&cat_id=44723>.
5. *Украинские* правоохранители разоблачили международный канал контрабанды наркотиков: <http://rus.newsru.ua/arch/crime/04apr2007/ubop_kontra.html>.
6. *В Киеве* поймали турка с героином на 9 млн. евро: <http://www.sanaris.com.ua/narcostop/v_kieve_pojmali_turk_4048.html>.
7. *Объёмы* контрабанды наркотиков в Украину растут: <<http://proua.com/news/2007/09/12/132112.html>>.
8. *СБУ* ликвидировала преступную группировку, которая контрабандой ввозила в Украину героин. – 11 жовтня 2007 р.: <<http://president.org.ua/news/news/-172918/>>.
9. *Транснаціональний* наркобізнес: Новая глобальная угроза. – М.: “Российская политическая энциклопедия” (РОССПЭН), 2002. – 264 с.
10. *Наркотическое* отрезвление: <<http://www.nodrugs.ru/articles/article108.shtml>>.
11. *Гриненко І.М.* Корупційний потенціал наркобізнесу // Актуальні проблеми боротьби з корупцією в Україні. – 2004. – № 3. – С. 28–30.
12. *Тимошенко В.А.* Наркобізнес: національна та міжнародна протидія новим викликам: Монографія. – К., 2006. – 440 с.
13. *В Криму* милиционеры торговали наркотиками: <http://h.ua/story/66292/>; <<http://podrobnosti.ua/criminal/abuseofpower/2007/07/13/440167.html>>.
14. *В Криму* задержаны подозреваемые в контрабанде наркотиков милиционеры: <http://www.sanaris.com.ua/narcostop/v_krymu_zaderzhany_p_2964.html>.
15. *Украинские* пограничники “выпустили” на территорию Венгрии наркокурьера с 65 килограммами героина: <http://www.sanaris.com.ua/narcostop/ukrainskie_pogranich_1023.html>.
16. *Смирнова І.В.* Проблеми антикорупційного виміру протидії наркобізнесу // Актуальні проблеми боротьби з корупцією в Україні. – 2004. – № 3. – С. 33–34.

The article is dedicated to the problems of amalgamation of the corrupted workers of the law enforcement agencies with narcobusiness in Ukraine. The author accents the attention on the manifestations of narcocorruption as one of the factors of ensuring of “the ability to live” organized illegal traffic system.